

ALLÒ QUE QUEDA DELS BOSCOS

(ciència 20

octubre 1982/Volum 2/565) 5

Els incendis forestals a Catalunya d'aquest estiu passat han demostrat un cop més que l'interès informatiu per la problemàtica dels boscos esclata justament quan es fan visibles els terribles efectes devastadors del foc en els espais forestals. És aleshores quan els boscos són notícia a la premsa i en els mitjans de comunicació àudio-visual.

La importància dels problemes ens hauria de fer prendre consciència de la necessitat d'aplicar una urgent medicina preventiva que insistís més en els aspectes d'informació i de conscienciació ciutadana sobre el que és el bosc i com evitar la desforestació creixent que està sofrint el país. Aquesta tasca pedagògica creiem que és essencial i prèvia (o en tot cas paral·lela) a tota acció tècnica i política destinada a evitar la destrucció dels nostres boscos.

En aquest sentit, cal recordar i valorar molt positivament la iniciativa del Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona que aquest any va voler participar en la XI Diada Mundial del Bosc i va organitzar a finals del mes de març una Setmana de Conferències sobre el Bosc Mediterrani amb la participació de destacats científics nacionals i estrangers. L'interès de les comunicacions presentades en aquella ocasió ens ha portat a reunir aquests materials a les pàgines de (ciència) a fi que tinguin una àmplia difusió i contribueixin a aquesta labor pedagògica que, com dèiem, creiem que és fonamental per augmentar el coneixement i l'estimació dels nostres boscos i disminuir el risc de la seva destrucció. Valgui el nostre agraïment al Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona pel concurs prestat a l'edició d'aquests treballs que ens parlen essencialment del bosc mediterrani. És precisament el bosc mediterrani el que se'ns presenta avui més amenaçat per l'impacte humà i per tant el que reclama més atenció prioritària. Es tracta d'un bosc diferent, en la seva constitució i en el seu funcionament, del bosc de l'Europa humida. Els sistemes de protecció i aprofitament d'aquest bosc per l'home no s'han fet en funció de les normes de la ciència sinó que han seguit criteris empírics dictats per les circumstàncies socio-econòmiques. Tot just comencem a entendre que pot ser perfectament compatible l'aprofitament racional del bosc i la seva salvaguarda com a reserva natural i paisatgística que cal posar al servei de l'home. Però, insistim, el que cal més que mai és que els experts aportin tota la informació possible sobre la qüestió al carrer. Si canvia la informació i la mentalitat del ciutadà i dels poders públics, tothom es farà responsable de la defensa i la salvaguarda dels nostres boscos.